

Kataklizmus

Egy emberként összefogott az ország – Kissé megkésve, de a világ is felocsúdott

Most már egészen bizonyos: a 2014-es esztendő az utóbbi 130 év legnagyobb árvízéről marad emlékezetes Szerbiában, de Bosznia és Hercegovinában, sőt Horvátországban is.

Május derekán a Balkán tengerré változott. Petőfi Sándor így ír A Tisza című versében: „S tengert láttam, ahogy kitekinték.” Röpke néhány óra leforgása alatt valóságos tengert láttak maguk körül az ablakon kitekintő, inkább hegyekhez, mintsem tengerhez szokott obrenovaciai, šabaciai, krupanjiak, mitrovicaiai, bijeljinaiai, brčkóiak, paraćinai, svilajnacai és még vagy 25-30 város és számtalan kis falu lakói is. Tengert, amely nem a partot nyaldossa hullámaival, hanem víz mindent, ami az útjába kerül. Embereket is. A közösségi hálókön közzétett térképek alapján legalább 50 Balatonnyi, szinte teljesen egybefüggő vízfelület alakult ki a három ország területén, vízbe temetve a még meglévő határokat! Ez már valódi kataklizmus.

Sajnos egy ekkora méretű tragédiának kellett bekövetkeznie ahhoz, hogy megmutassuk, mi is össze tudunk fogni. Megmozdult az egész ország. Emberek tízezrei siettek a bajba jutottak megsegítésére, akiknek annyi idejük sem volt, hogy mentsék a menthetőt, örültek, hogy saját életüket meg tudták menteni, évek, évtizedek alatt összekuporgatott vagyongájuk odalett. A víz utakat, hidakat, házakat, autókat söpört el, tönkretette a vetést, a szárbá szökkenő mezőgazdasági kultúrákat, gyümölcsösöket, mindent. Használhatatlanná váltak gyárak, iskolák, egészségházak, kórházak. A víz tetején az istállóban rekedt jószágok tetemei úszkáltak, fertőzésforrássá vált a fél ország. De nem adta fel. Küzdött és máig is küzd mindenki, aki csak teheti, mert a víz részleges visszahúzóásával a bajok még nem értek véget. Hogy mekkora anyagi csapás érte Szerbiát, pillanatnyilag még megsaccolni sem lehet. Évekbe telhet, mire az élet úgy-ahogy visszatér a régi kerékvágásba. A lelki megrázkódtatások azonban nem múlnak el soha. Épp úgy, mint a másfél-két évtizeddel ezelőtti délszláv háborúk idején, azzal a különbséggel, hogy azt akarták valakik, ezt viszont nem kívánta senki. Vagy mégis?...

Némi késéssel ugyan, de a világ is rádöbrent, mekkora tragédia zajlik Szerbiában. Érkezni kezdtek a mentőcsapatok, a műszaki segítség, a pénzadományok, a segélyszállítmányok. A sors fintora, hogy a vízzel elöntött területeken éppen vízre volt szükség leginkább. Ivóvízre, mert hirtelen az lett a legdrágább kincs. A vízvezetékek tönkrementek, az ivóvíz fertőzőtté vált. A katasztrófa sújtotta területeken megszűnt az áramszolgáltatás, megnémultak a telefonok, szó szerint megbénult az élet. Sok ezer embernek kellett ideiglenesen elhagynia otthonát, s nagy kérdés, visszatérhet-e oda valaha.

Magyarok sem nézte tétlenül az eseményeket. Egy busznyi önkéntes ment segíteni a šabaciaiaknak. Hozzájuk csatlakoztak az önkéntes tűzoltó egyesület egységei is, akik Šabac mellett Obrenovacon segítettek a mentésben. Bajba került szerbiai testvérvárosunk Svilajnac is. Oda is lementek tűzoltóink, hogy kivegyék részüket az árvízvédelemből. Megindultak a gyűjtési akciók, hétfőn egy segélyszállítmány már el is jutott Svilajnacra. Az akció mindaddig folytatódik, amíg lesznek emberek, akik annak szükségét érzik. Márpedig lesznek még egy ideig...

A lapzártá előtti órákban lementem a Tisza-partra és elnéztem a békésen hömpölygő folyót. Mit nem adnának a šabaciai vagy a mitrovicaiai ezért a látványért – villant az agyamba. Hát igen. Mi, edzett kanizsaiak, akik már hozzászoktunk, hogy ilyenkor májusban, a Tisza általában árvízzel fenyeget bennünket, most békésen hajthatjuk álomra fejünket, a Száva mentén meg még mindig azért rettegnek az emberek, vajon lesz-e valamikor hova hazamenniük.

Magyarok! Fogjunk össze és segítsünk embertársainkon!

ADOMÁNYGYŰJTÉS AZ ÁRVÍZKÁROSULTAK RÉSZÉRE

A katasztrófa sújtotta szerbiai városok és falvak megsegítésére Magyarok is adománygyűjtési akciók indultak. A Demokrata Párt tegnapi tartó akciója során összegyűlt segélyt a községi válságtörzs javaslatára testvérvárosunkba, Svilajnacra juttatják el. A párt szervezet folytatja segélyakcióját, de most már a Vöröskereszt égisze alatt, amely ugyancsak megszervezte az adománygyűjtést a szerbiai árvízkárosultak megsegítésére. Egy teherautónyi szállítmányt már ő is eljuttatott Svilajnacra, de természetesen a gyűjtés tovább folytatódik, hiszen fél ország igényt tart a segítségére.

Az adományok a következő helyeken adhatók át: Magyarok is a Vöröskereszt székházában (bejárat a Nikola Tesla utcából), munkanapokon 7–19 óra között, a Roda Supermarketben, az Unionmarketben és a Senta-Promet Fruzsza boltjában valamint a Szabadkai úti volt 7-es önkiszolgálóban.

Maratonoson, Oromhegyesen, Oromon és Adorjánon a helyi közösség épületében, Horgoson az Ifjúsági otthonban, Kispiacon a helyi közösségben és a Dragan, a Trgopromet és a Globus üzletekben, Tóthfaluban pedig a helyi közösségben illetve a Senta-Promet üzletében várják a polgárok adományait.

A Vöröskereszt kéri a polgárokat, hogy elsősorban személyi és közösségi higiénia szereket (tisztítószerek, toalettpapír, felnőtt/gyermekpelenka, mosószerek, fertőtlenítők, szájhygiéniai szerek), hűtést nem igénylő tartós élelmiszereket (konzerv, tartós tej, víz, tartós élelmiszer) hozzanak, a ruhaneműt pedig egyelőre tartalékolják. Abban még nem szenvednek hiányt az árvízkárosultak, a Vöröskereszt viszont nem tudja hol tárolni azt.

Bödő Sándor

FELHÍVÁS

A Köztársasági Katasztrófavédelmi Törzskar utasítására a magyarok is önkormányzat felhívja azon földművesek figyelmét, akik takarmánykukoricát szándékoznak adományozni az árvízkárosult területek gazdáinak, hogy jelentkezzenek az alábbi telefonszámon a lehető legrövidebb időn belül:

064 806 21 21, Bimbó Mihály, mezőgazdasági és gazdasági munkatárs, Magyarok is Községi Közigazgatási Hivatal
Egyelőre csak az adományozók elérhetőségét és a felajánlott mennyiségeket veszik nyilvántartásba.